

Mor Robert B. Tate, un gran hispanista britànic molt vinculat a la UdG

► Va ser nomenat doctor «honoris causa» del centre, on va llegar el seu fons historiogràfic i la biblioteca

BARCELONA | DdG

■ Robert Brian Tate (Belfast, 27 de desembre de 1921) ha mort aquest dimarts a Nottingham (Regne Unit). Considerat un dels grans hispanistes britànics del segle XX, era membre corresponent de la secció Històrico-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans des de 1966. Era llicenciat en Filologia Romànica a la Queen's University de Belfast l'any 1948 i, tot seguit, i fins al 1949, va investigar a Barcelona sota la direcció de Jordi Rubió i Balaguer.

Entre els anys 1949 i 1958 va exercir la docència a les universitats de Manchester, Belfast i Nottingham, fins que el 1958 va guanyar la Càtedra de Llengua i Literatura Hispàniques de la Universitat de Nottingham, on actualment era professor emèrit. L'any 2004 va ser nomenat doctor *honoris causa* per la Universitat de Girona, centre a qui va llegar, també, el seu fons historiogràfic, llibres, documents, materials de treball i la seva biblioteca.

Amic de Sobrequés i Vives

Tate sempre destacava els papers que, a l'inici de la seva carrera universitària, van tenir les figures d'Ignasi González Llubera, catedràtic a Belfast, i Joan Batista i Roca, de

MARC MARTI

Tate, investit doctor a la UdG.

Cambridge, dos catalans que el van convèncer que es dedicés a la recerca, que se centrés al Renaixement i que estudiés la figura quatrecentista del cardenal i bisbe de Girona Joan Margarit i Pau.

L'any 1948 es va traslladar a Barcelona; vivia en una pensió al costat d'Els Quatre Gats i, tal com explica Mariàngela Vilallonga, catedràtica de la UdG i vicepresidenta de l'IEC, que el va conèixer personalment, «duia agafat de la mà un exemplar de la primera gramàtica anglocatalana, escrita per Joan Gili, el tercer català de la seva vida, per elaborar el seu primer estudi sobre Margarit», amb què l'any 1950 va obtenir el títol de Màster a la Universitat de Belfast, i pel qual quatre anys més tard va ser guardonat amb el premi Francesc Cambó de l'IEC.

Durant la seva estada a Catalunya, aprenia català a l'Ateneu amb Ramon Aramon i va mantenir amistat amb Martí de Riquer, Pere Bohigas, Anscari Mundó, Miquel Batllori i els historiadors gironins Jaume Vicens Vives i Santiago Sobrequés.

OBITUARIOS

Hispanista en Girona

ROBERT B. TATE (1921-2011)

Historiador y honoris causa por la UdG

Robert Brian Tate, fallecido anteayer fue investido doctor honoris causa por la Universitat de Girona (UdG), el 21 de octubre del 2004, y legó a esta institución su fondo historiográfico, libros, documentos, material de trabajo y su biblioteca. La UdG mantiene un lugar de reserva, el fondo R.B. Tate, que se custodia en la biblioteca Barri Vell.

Tate había nacido en Belfast, Irlanda, el 27 de diciembre de 1921. Se licenció en Filología Románica en la Queen's University de Belfast en 1948. A continuación y hasta 1949 investigó en Barcelona bajo la dirección de Jordi Rubió i Balaguer. Ejerció la docencia en las universidades de Manchester (1949-1952), Belfast (1952-1956) y Nottingham (1956-1958). En 1958 ganó la cátedra de Lengua y Literatura Hispánica de la Universidad de Nottingham, de la que actualmente era profesor emérito. Desde 1966, Robert B. Tate era miembro correspondiente de la secció Històrico-Arqueològica del Institut d'Estudis Catalans (IEC) y miembro de la Real Academia de la Historia de Madrid desde 1974.

Dos catalanes, Ignasi González Llubera, catedrático en Belfast, y Joan Batista i Roca, de Cambridge, influyeron en la dedicación de Tate a la investigación. Se ocupó principalmente del Renacimiento y estudió la figura del cardenal y obispo de Girona Joan Margarit i Pau (1422-1484) en *Joan Margarit i Pau, a biographical study* (Manchester University Press, 1954), personalidad biografiada por Santiago Sobrequés. El prestigio de Margarit en la corte pontificia y en la política catalana le llevó a ocupar un lugar destacado en la Europa de final del siglo XV y fue un verdadero catalán universal.

Mariàngela Vilallonga, catedrática

de la Universitat de Girona y vicepresidenta del IEC, que le conoció personalmente, manifestó ayer a *La Vanguardia*: "Tate ha muerto plácidamente, mientras dormía, según me ha dicho esta mañana su esposa Beth. Se sentía irlandés de pura cepa y decía que hablaba un catalán antiguo y oxidado... Llevaba Girona en el corazón y aquí le hemos acogido siempre de forma entrañable. Fue amigo de brigadistas de la guerra civil española y teniente de *ghurkas* en Nepal. Decía que llevaba en la mano un ejemplar de la primera gramática anglocatalana, escrita por Joan Gili, para elaborar su primer estudio sobre Margarit". Este trabajo, con el que en 1950 obtuvo el título de máster en la Universidad de Belfast, le reportaría, cuatro

Fue un estudioso del Renacimiento y de la figura del cardenal y obispo de Girona Joan Margarit

años después, el premio Francesc Cambó del IEC.

Tate mantuvo amistad en Catalunya con Martí de Riquer, Pere Bohigas, Anscari Mundó, Miquel Batllori y los historiadores gerundenses Jaume Vicens Vives y Santiago Sobrequés. De vuelta en Inglaterra, añade Vilallonga, "advirtió que la enseñanza de la cultura hispánica necesitaba un cambio y, por tanto, amplió su horizonte para incluir la cultura catalana, la gallega, la portuguesa y la andaluza. Tate renovó la enseñanza de la cultura hispánica en la universidad y contribuyó a situar la cultura catalana en el mundo".

JOSÉ MARÍA PUIG DE LA BELLACASA

Robert Brian Tate, quan va venir a Girona el 2004 per ser investit doctor 'honoris causa' a la universitat. ■ R. ESTÉBAN

La UdG perd l'amic irlandès

Robert Brian Tate va ser un dels primers estudiosos del cardenal Margarit

E.V.
GIRONA

Robert Brian Tate, l'hispanista irlandès que afirmava portar sempre Girona al cor, va morir dimarts als 89 anys a Nottingham. La Universitat de Girona (UdG), que l'any 2004 va investir-lo doctor *honoris causa*, lamentava ahir la pèrdua d'aquest apassionat defensor de l'humanisme que el 2002 va donar a la biblioteca del campus del Barri Vell, a part de la seva correspondència acadèmica, un miler de volums relacionats amb la seva recerca sobre el cardenal i bisbe de Girona Joan Margarit i Pau, de qui va ser un dels primers estudiosos, a finals dels anys quaranta.

La catedràtica Mariàngela Vilallonga, que el 2004 va llegir el discurs d'investidura de l'amic irlandès, evocava ahir en el seu bloc la imatge d'un jove Tate allotjat en una pensió propera als Quatre Gats de Barcelona mentre preparava la seva tesi de llicenciatura sobre Margarit, sota la direcció de Jordi Rubió i Balaguer, ajudant-se d'un exemplar de la primera gramàtica an-

glocatalana escrita per Joan Gili i de les classes de llengua que impartia a l'Ateneu Ramon Aramon. Durant la seva estada al que ja considerava un país germà, va fer amistat amb Martí de Riquer, Pere Bohigas, Miquel Batllori, Jaume Vicens Vives i Santiago Sobrequés, però tindria un deute de gratitud permanent amb Ignasi González Llubera, catedràtic a la Queen's University de Belfast que va descobrir-li per primer cop la cultura catalana, i Joan Batista i Roca, de Cambridge, el professor que junt amb Llubera va animar-lo a investigar sobre l'influent bisbe renaixentista de Girona. El seu primer treball de recerca, ampliat amb una estada de sis mesos a Girona per immernir-se en els arxius de la Catedral, cap a 1949, va ser publicat en anglès el 1955 i traduït al català al cap de vint anys.

Considerat un dels més grans hispanistes anglesos del segle XX, va ser membre de l'Institut d'Estudis Catalans, de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i de l'Acadèmia Britànica, a més d'un dels fundadors de l'Associació d'Hispanistes de la Gran Bretanya i Irlanda i de l'Anglo-Catalan Society. El 1995 va rebre el Premi Catalònia. ■

OBITUARI**Mor l'hispanista
Robert B. Tate,
membre de l'IEC**

Robert Brian Tate, un dels grans hispanistes britànics del segle XX, va morir dimarts als 89 anys a Nottingham (Regne Unit). Va traduir a l'anglès *Història d'Espanya*, de Pierre Vilar, i va eixamplar l'horitzó dels estudis hispànics al Regne Unit per incloure-hi, entre d'altres, la cultura catalana. Era membre corresponent de la secció historicoarqueològica de l'IEC des del 1966. ■ REDACCIÓ